

ХУЛОСАИ

Шурои диссертатсионии 6D.KOA-036-и назди
Донишгоҳи байналмилалӣ забонҳои хориҷии Тоҷикистон ба номи Сотим
Улуғзода барои дарёфти номзади илмҳои филологӣ аз рӯи ихтисоси
10.02.19 – Назарияи забон (қарори Ҳукумати ҚТ аз 26.06.2023, №3)

Парвандаи аттестатсионии №_____

Қарори Шурои диссертатсионӣ аз 13.09.2025, №30

Дар бораи сазовор донистани Нажмудинзода Рисолат Хайридин, шаҳрванди Ҷумҳурии Тоҷикистон барои дарёфти дараҷаи илмӣ номзади илмҳои филологӣ аз рӯи ихтисоси 10.02.19 – Назарияи забон.

Диссертатсияи Нажмудинзода Рисолат Хайридин дар мавзӯи «Таърихи ташаккули истилоҳоти забоншиносии тоҷик» барои дарёфти дараҷаи илмӣ номзади илмҳои филологӣ аз рӯи ихтисоси 10.02.19 – Назарияи забон дар ҷаласаи Шурои диссертатсионии 6D.KOA-036 назди Донишгоҳи байналмилалӣ забонҳои хориҷии Тоҷикистон ба номи Сотим Улуғзода (734019, шаҳри Душанбе, кӯчаи Муҳаммадиев 17/6: фармоиши Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 1-уми феввали соли 2023, таҳти № 18/шд тамдидшуда) аз 21-уми июни соли 2025, суратмаҷлиси № 20 ба ҳимоя қабул гардидааст.

Довталаби дараҷаи илмӣ Нажмудинзода Рисолат Хайридин 10 июли соли 1992 таваллуд шудааст. Нажмудинзода Рисолат Хайридин соли 2015 факултети филологияи Донишгоҳи миллии Тоҷикистонро аз рӯи ихтисоси “забоншиносии компютерӣ” хатм кардааст. Пас аз хатми Донишгоҳ соли 2016 ба ҳайси аспиранти ғоибона дар Донишгоҳи миллии Тоҷикистон қабул шуда, онро соли 2020 хатм намудааст.

Аз соли 2015 то соли 2023 ба ҳайси омӯзгор дар муассисаи таҳсилоти миёнаи умумии № 47-и ноҳияи Рӯдакӣ ва аз соли 2023 инҷониб ба ҳайси ассистенти кафедраи забоншиносӣ ва рӯзноманигории факултети филология ва рӯзноманигории Донишгоҳи байналмилалӣ забонҳои хориҷии Тоҷикистон ба номи Сотим Улуғзода фаъолият намуда истодааст.

Номбурда бо фармоиши ректор аз 09.02.2016, № 69-05 ба ҳайси аспиранти шӯъбаи ғоибонаи Донишгоҳи миллии Тоҷикистон қабул шуда, онро 27.01.2020, бо фармоиши №29-05 хатм намудааст.

Мавзӯи диссертатсия дар ҷаласаи Шурои олимони факултети филологияи Донишгоҳи миллии Тоҷикистон аз 4 марти соли 2016 тасдиқ шудааст.

Шаҳодатнома оид ба супоридани имтиҳонҳои номзадӣ аз ҷониби Донишгоҳи байналмилалӣ забонҳои хориҷии Тоҷикистон ба номи Сотим Улуғзода дода шудааст. Имтиҳонҳоро аз фанҳои таърих ва фалсафаи илм, забони хориҷӣ (забони англисӣ) ва назарияи забон бо баҳои хубу аъло супоридааст.

Диссертатсияи Нажмудинзода Рисолат Хайридин дар чаласаи кафедраи забоншиносӣ ва рӯзноманигории факултети филология ва рӯзноманигории Донишгоҳи байналмилалӣ забонҳои хориҷии Тоҷикистон ба номи Сотим Улуғзода 10-уми феввали соли 2025, суратчаласаи №7 муҳокима гардидааст. Ба диссертатсия аз ҷониби муқарризон баҳои мусбат дода шуда, пас аз ислоҳи камбудӣҳо ба зинаи навбатии ҷимоя тавсия карда шудааст.

Роҳбари илмӣ: Гулназарзода Жило Бурӣ - доктори илми филология, профессор, ректори Донишгоҳи байналмилалӣ забонҳои хориҷии Тоҷикистон ба номи Сотим Улуғзода.

Муқарризони расмӣ:

Назарзода Сайфиддин - узви вобастаи АМИТ, доктори илмҳои филологӣ, профессор, мудири шуъбаи фарҳангшиносӣ ва истилоҳоти Институти забон ва адабиёт ба номи Рӯдакӣ;

Шердилова Сурайё Фармонбековна – номзоди илмҳои филологӣ, дотсент, мудири кафедраи педагогика, психология ва методикаи таълими Донишқадаи ҷумҳуриявии тақмили ихтисос ва бозомузӣи кормандони соҳаи маориф

Муассисаи пешбар: Донишгоҳи давлатии Бохтар ба номи Носири Хусрав дар тақризи мусбати худ, ки аз ҷониби мудири кафедраи забони тоҷикии Донишгоҳи давлатии Бохтар ба номи Носири Хусрав, номзоди илмҳои филологӣ, дотсент Назаров Меҳрубон Ниёзмадович ва таъхисгар номзоди илмҳои филологӣ, саромузгори кафедраи забони тоҷикии Донишгоҳи давлатии Бохтар ба номи Носири Хусрав Раҳмонов Маҳмурод Бегмуратович, котиби илмӣи чаласа Шомудинова Фируза Олимҷоновна бо имзо ва аз ҷониби ректори ин муассиса, доктори илмҳои иқтисодӣ, профессор Қурбонализода Маҳмадалӣ Раҳмат тасдиқ шудааст, қайд менамояд, ки диссертатсияи Нажмудинзода Рисолат Хайридин кори ба анҷомрасида ва мувофиқи талаботи Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон таълифгардида буда, ба талаботи бандҳои 31-35-и Тартиби додани дараҷаи илмӣ, ки бо Қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30-юми июни соли 2021, таҳти №267 тасдиқ шудааст, ҷавобгӯ ва муаллифи он сазовор барои дарёфти дараҷаи илмӣи номзоди илми филология аз рӯйи ихтисоси 10.02.19 – Назарияи забон мебошад.

Муқарризон ва муассисаи пешбар бо назардошти муқаррароти бандҳои 67-70 ва 74-75-и Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ, бо Қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30-юми соли 2021, таҳти № 267 тасдиқ шудааст, интиҳоб ва таъин гардидаанд. Интиҳоби муқарризони расмӣ ва муассисаи пешбар ба он асоснок мегарданд, ки онҳо мутахассисони бевоситаи соҳаи забоншиносӣ буда, дар корҳои илмӣ таҳқиқотӣ фаъолона иштирок менамоянд ва дар ин самт асару мақолаҳои зиёде таълиф кардаанд, ки мазмуну муҳтавои онҳо ба мавзӯи диссертатсияи мазкур иртибот дорад.

Вобаста ба мавзӯи диссертатсия докталаб 8 мақолаи илмӣ ба нашр расонидааст, ки аз ин номгӯй 6 мақола дар маҷаллаҳои тақризшавандаи Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ба ҷоп расидаанд. Маводди интишоргардида нуктаҳои асосӣ, натиҷаҳо ва

мазмуни диссертатсияро инъикос намуда, саҳми шахсии муаллифро собит менамоянд.

1. Таълифоти муаллиф дар маҷаллаҳои тақризшавандаи Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон:

[1-М]. Нажмудинзода, Р.Х. Назаре ба таърихи фарҳангшиносии тоҷик / Р.Х. Нажмудинзода // Паёми Донишгоҳи миллии Тоҷикистон. Бахши илмҳои филологӣ. – Душанбе: Сино, 2017. - № 4/6 (140). –С. 93-97. ISSN 2413-516X

[2-М]. Нажмудинзода, Р.Х. Ташаккули истилоҳоти забоншиносӣ дар асрҳои миёна / Р.Х. Нажмудинзода // Паёми Донишгоҳи миллии Тоҷикистон. Бахши илмҳои филологӣ. – Душанбе: Сино, 2017. - № 4/7 (163) – С. 140-143. ISSN 2413-516X

[3-М]. Нажмудинзода, Р.Х. Назаре ба таърихи ташаккули истилоҳот / Р.Х. Нажмудинзода // Паёми Донишгоҳи миллии Тоҷикистон. Бахши илмҳои филологӣ. – Душанбе: Сино, 2018. - № 4 (163) – С. 87-90. ISSN 2413-516X

[4-М]. Нажмудинзода, Р.Х. Нақши низоми грамматикӣ араб дар ташаккули истилоҳоти забоншиносии тоҷикӣ / Р.Х. Нажмудинзода // Паёми Донишгоҳи миллии Тоҷикистон. Бахши илмҳои филологӣ. – Душанбе: Сино, 2020. - № 2 (163) – С. 79-86. ISSN 2413-516X

[5-М]. Нажмудинзода, Р.Х. Корбурди истилоҳоти забоншиносӣ дар марҳилаи ташаккули забони адабии тоҷикӣ / Р.Х. Нажмудинзода // Паёми Донишгоҳи забонҳо. Силсилаи илмҳои филологӣ, педагогӣ ва таърих. - Душанбе, 2021. - № 3 (43). - С. 67-73. ISSN 2226-9355

[6-М]. Гулназарзода, Ж.Б. Нақши Пешвои миллат дар рушди забон ва илми забоншиносии тоҷик / Ж.Б. Гулназарзода, **Р.Х. Нажмудинзода** // Паёми Донишгоҳи забонҳо. Силсилаи илмҳои филологӣ, педагогӣ ва таърих. - Душанбе, 2024. - № 4 (56). – С. 5-9. ISSN 2226-9355

2. Мақолаҳои, ки дар нашрияҳои дигар ҷой шудаанд:

[7-М]. Нажмудинзода, Р.Х. Даврони истиқлол – марҳилаи нави инкишофи истилоҳоти забоншиносии тоҷик / Р.Х. Нажмудинзода // Конференсияи илмӣ-амалии ҷумҳуриявӣ бахшида ба рӯзи забони давлатӣ таҳти унвони “Забони тоҷикӣ дар арсаи паёмадаҳои нав”. – Душанбе, 2024. - С.260-265

[8-М]. Нажмудинзода, Р.Х. Баёни донишмандони асримиёнагии тоҷик доир ба истилоҳоти бахши луғатшиносӣ / Р.Х. Нажмудинзода // Маҷмаи конференсияи байналмилалӣ илмӣ-назариявӣ “Ховаршиносии муосир ва дурнамои рушди он: масоили забоншиносӣ, матншиносӣ ва робитаҳои адабӣ”. - Хучанд, 2024. – С.178-182.

Ба автореферати диссертатсия аз ҷониби шахси зерин тақризи навишта шуда, ба Шурои диссертатсионӣ ворид шудаанд:

1. Тақризи номзоди илмҳои филологӣ Амлоев Амин Ятимович дотсенти кафедраи забони тоҷикӣ Донишгоҳи славянии Россияву мусбӣ буда, ба автореферат ду эрод гирифтааст.

А) Агар дар автореферати диссертатсия андешаи худӣ муаллиф бештар баён менамуд, кор ранги дигар мегирифт;

В) Дар баъзе саҳифаҳои автореферати диссертатсия ғалатҳои имлоӣ ба чашм мерасанд, ки рафъи онҳо ҳусни корро меафзояд.

2. Тақризи номзади илмҳои филологӣ, и.в. дотсент, мудири кафедраи забоншиносӣ ва типологияи муқоисавии Донишгоҳи давлатии Кӯлоб ба номи Абуабдуллоҳ Рӯдакӣ Гуламадшоев Шокиршо Шерзодович мусбат буда, ба автореферат се эрод гирифтааст;

А) Дар рафти таҳлили зербобҳои боби аввали автореферат, аз назари муаллифони гуногун мисолҳои зиёд оварда шудаанд (саҳ. 16,17, 18), ки дар диссертатсия дигар китобу дастурҳо низ ҳастанд ва ҳеҷ зарурате дар автореферат овардани онҳо нест.

Б) Ҳангоми таҳқиқ муҳаққиқ фикру андешаҳои назрии пажуҳишгарони соҳаи истилоҳотшиносӣ баён намуда, аз ҷи сабаб бошад мулоҳизаҳои назарии таҳқиқоти худро кам баён намудааст;

В) Муаллиф ҳангоми навиштани автореферат ба баъзе ғалатҳои имлоӣ, техникӣ ва китобатӣ роҳ додаст. Дар автореферат, инчунин, баъзе норасоӣҳои мантиқии ҷумлаҳо ва услубӣ ба назар мерасад.

3. Тақризи доктори илмҳои филологӣ, профессори кафедраи забонҳои хориҷии Академияи идоракуни назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон, доктори илмҳои филологӣ Раҳмон Наргис Шариф мусбат буда, ба автореферат як эрод гирифтааст:

А.) Дар диссертатсия хатогиҳои техникӣ ва имлоӣ ба чашм мерасанд.

4. Тақризи номзади илмҳои филологӣ, PhD, муаллими калони кафедраи забон ва адабиёти руси Донишқадаи соҳибкорӣ ва омӯзгорӣ шаҳри Денави Ҷумҳурии Ўзбекистон Юсупов Алишер Панчиевич мусбат буда, ба автореферат як эрод гирифтааст:

А). Дар автореферати диссертатсия ҷо-ҷо ғалатҳои имлоӣ ба чашм мерасад.

Муқарризон дар баробари муайян намудани баъзе эроду норасоӣҳои автореферати диссертатсия (тоҷикӣ ва русӣ) аҳамияти ҷанбаҳои назариявӣ амалӣ ва навоари рисолаи илмӣ, инчунин, дастовардҳои илмӣ муаллифи диссертатсияро таъкид карда, ўро барои дарёфти дараҷаи илмӣ номзади илмҳои филологӣ аз рӯйи ихтисоси 10.02.19 – Назарияи забон сазовор донистаанд.

Шури диссертатсионӣ кайд менамояд, ки аз тарафи докталаби дараҷаи илмӣ дар асоси иҷро кардани таҳқиқи илмӣ:

– дар илми забоншиносӣ муосири тоҷик таърихи ташаккули истилоҳоти забоншиносӣ мавриди таҳлилу таҳқиқ қарор гирифта, вижагиҳои он дар давраҳои марҳилаҳо ва зинаҳои гуногуни таърихӣ ба роҳ монда шудааст;

- аввалин маротиба аз нигоҳи илми муосири забоншиносӣ ташаккули истилоҳоти забоншиносӣ тоҷик дар даврони бостон ва асри миёна ба таври ҷудогона омӯхта шудааст.

- таъсирпазирии байниҳамдигарии низоми грамматикии араб, олимони тоҷиктабор ва ташаккули истилоҳоти забоншиносии тоҷик **баррасӣ карда шуд**;

- нахустин маротиба истилоҳоти баҳши овошиносӣ, луғатшиносӣ, сарф ва наҳв дар илми забоншиносӣ **гурӯҳбандӣ карда шуд**;

- корбурди истилоҳоти забоншиносӣ дар даврони шуравӣ, рушди он дар замони Истиқлол ва саҳми Пешвои миллат муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон дар эҳё, гиromидошт ва густариши забони тоҷикӣ **муайян карда шудааст**.

Аҳаммияти назарияви таҳқиқот бо он асоснок карда шудааст, ки натиҷа ва хулосаҳои пешниҳодшуда дар он имкониятҳои фаровонеро барои пажӯҳишҳои минбаъдаи забоншиносӣ, масъалаҳои марбут ба истилоҳоти забоншиносӣ мукамал месозад. Моҳияти амалӣ дар он зоҳир мешавад, ки маводди диссертатсияи мазкурро дар дарсҳои назариявӣ, дар курсу семинарҳои махсус аз таърихи забони тоҷикӣ, таърихи истилоҳоти илмӣ, ба хусус, забоншиносӣ дар факултетҳои равияи филологӣ ва дигар риштаҳои илмҳои башардӯстӣ мавриди истифода қарор додан мумкин аст ва, ҳамчунин, истилоҳоти махсуси илмӣ соҳаро дар фарҳангномаҳо чун мавод истифода намудан мувофиқи мақсаду матлаб хоҳад буд.

Аҳаммияти натиҷаҳои бадастовардаи довталаби дарёфти дараҷаи илмӣ дар амалия чунин тасдиқ карда мешавад, ки натиҷаҳои омӯзиш барои баррасии истилоҳоти забоншиносӣ дар даврони гуногуни таърихӣ замина гузошта метавонад. Хулоса ва тавсияҳое, ки дар диссертатсия оварда шудаанд, зимни таҳияи фарҳангномаҳои нави истилоҳоти забоншиносӣ метавонад мавриди истифода қарор дод. Ташаккули истилоҳоти забоншиносии тоҷик дар даврони бостон, миёна, нав ва муосир омӯхта шуд, ки он метавонад ҳангоми омӯзиши забоншиносӣ дар ин даврон **мавриди истифода қарор гирад**.

Истилоҳоти забоншиносии тоҷик аз нигоҳи овошиносӣ, луғатшиносӣ, сарф то андозае калимасозӣ ва наҳв ба таври ҷудогона омӯхта шуд, ки маводди бадастомада метавонад дар ин самт **мавриди истифода қарор гирад**.

Мавқеи шоистаи Асосгузори сулҳу ваҳдати миллӣ-Пешвои миллат, Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон оид ба гиromидошти покии забон ва густариши он ба таври муқаддимотӣ омӯхта шуд, ки он барои доираи васеи хонандагон пешниҳод гардида, барои ҷустуҷӯи пажӯҳишҳои мукамалтар дар ин самт созгор бошад.

Натиҷаҳои таҳқиқот метавонад зимни омӯзиши истилоҳшиносӣ, аз ҷумла, истилоҳоти забони тоҷикӣ **мавриди амал қарор гирад**.

Беҳтарин фарҳангномаҳо ва осори донишмандони тоҷики асрҳои миёна аз нигоҳи нави илми забоншиносӣ омӯхта шаванд ва дар ин замина фарҳангномаҳои нав таҳия гардад. Таҳия ва нашр намудани фарҳангномаҳо ва луғатномаҳои соҳавӣ василаи дигар дар шинохти илми истилоҳшиносии тоҷик аст;

109

Марҳила ба марҳила таҳия ва нашри фарҳанги электронии истилоҳоти забоншиносӣ аз даврони қадим то муосир яке аз василаҳои рушди забоншиносӣ маҳсуб меёбад.

Баррасии эътимоднокии натиҷаҳои таҳқиқот нишон доданд, ки таърихи ташаккули истилоҳоти забоншиносӣ мавриди таҳлилу таҳқиқ қарор гирифта, вижагиҳои он диққати донишмандону муҳаққиқони ватаниро хориҷиро барвақт ба худ ҷалб карда буд. Боиси зикр аст, ки ин мавзӯро аз ҷониби донишмандону забоншиносони зиёде мавриди омӯзишу пажӯҳиш қарор гирифтааст.

Ҳангоми таълифи диссертатсия ба сифати асосҳои муҳимми назариявӣ таҳқиқи илмӣ ва таълифоти донишмандони ватанӣ ва хориҷӣ, аз қабили осори илмӣ забоншиносони ватанию хориҷӣ, аз қабили Д.Т. Тоҷиев, М. Қосимова, Ш. Рустамов, Р.Х. Додихудоев, Д. Саймиддинов, Ф.Зикриёв, Б.Қамолитдинов, Х. Маҷидов, Д. Ҳоҷаев, С. Сулаймонов, С. Назарзода, Ҳасанов, Х. Раупов, М. Султонов, С. Раҳматуллозода, З. Мухторов, Шарипова, Ш. Исматуллозода, М. Саломитён, Д. Ҳомидов, А. Мирбобоев, В. Виноградов, А. А. Реформатский, О. С. Аҳманова, В. А. Звягинцев, Гирғас, Г. М. Габучан, С.И. Баевский, В.Т. Ахвледиани, В.А. Лившиц, Ю. Рубинчик, А.С. Пейсиков, Л.Т. Герценберг ва дигарон ташкил медиҳад, ки зимни баррасии мавзӯ ҳамаҷун асосҳои назариявӣ ва методологӣ истифода шудаанд.

Дар диссертатсия вижагиҳои сохторӣ ва маъноии истилоҳоти илмӣ забоншиносӣ дар шароти муосир зарур буда, ин воҳидҳои луғавӣ дар шаклҳои сода, сохта, мураккаб ва ибора-истилоҳот дар осори донишмандон фарҳангшиносон мавриди истифода қарор гирифтааст.

Саҳми шахсии доктараби дараҷаи илмӣ дар таҳқиқот аз он иборат аст, ки дараҷаи омӯзишу таҳқиқи илмӣ олимону муҳаққиқони ватанию хориҷиро асоси заминаҳои амалию назариявии таҳқиқоти диссертатсиониро мушаххас намуда, дар заминаи ҷамъовариҳои мавод ва сарчашмаҳои амалию истифодашуда дар илми забоншиносии тоҷик таърихи ташаккули истилоҳоти забоншиносии тоҷик дар асоси маводи фарҳангҳои мавҷудаи пешин ва осори донишмандони асрҳои миёна, инчунин, баҳрабардорӣ аз фарҳангҳои тафсиلى доир ба истилоҳоти забоншиносиро мавриди таҳқиқи ҷудогона қарор додааст.

Ҳамаҷунин, саҳми дигари доктараб дар он аст, ки ӯ дар заминаи омӯзиши маводди илмӣ-методӣ ва сарчашмаҳои таҳқиқот, таърихи ташаккули истилоҳоти забоншиносии тоҷикро бо фарогирии вижагиҳои дар мароҳили гуногуни таърихӣ аз нигоҳи илми муосири забоншиносо муайян намудааст.

Дар ҷаласаи Шурои диссертатсионии 6D.KOA-036 назди Донишгоҳи байналмиллалӣ забонҳои хориҷии Тоҷикистон ба номи Сотим Улуғзода 13-уми сентябри соли 2025, №30 дар бораи сазовор донишмандони Намудинзо Рисолат Ҳайридин дар мавзӯи «Таърихи ташаккули истилоҳоти забоншиносии тоҷик», барои дарёфти дараҷаи илмӣ номзади илмӣ

110
филологӣ аз рӯйи ихтисоси 10.02.19 – Назарияи забон қарор қабул карда шуд.

Ҳангоми гузаронидани овоздиҳии пинҳонӣ дар Шурои диссертатсионӣ 11 нафар иштирок доштанд, ки аз инҳо 3 нафарашон доктори илм аз рӯйи ихтисоси диссертатсияи баррасишаванда мебошанд.

Дар овоздиҳӣ аз 11 нафар аъзои ба ҳайати Шурои диссертатсионӣ шомилбуда, 11 нафар овоз доданд: тарафдор – 11 нафар; муқобил – нест, бетараф – нест, бюллетенҳои беэътибор – нест.

ҚАРОРИ

Шурои диссертатсионии 6D.KOA-036-и назди Донишгоҳи байналмилалӣ забонҳои хориҷии Тоҷикистон ба номи Сотим Улуғзода

аз 13.09. 2025

ш. Душанбе

Баромади Нажмудинзода Рисолат Хайридин дар мавзӯи «Таърихи ташаккули истилоҳоти забоншиносии тоҷик», барои дарёфти дараҷаи илмӣ номзади илмҳои филологӣ аз рӯйи ихтисоси 10.02.19 – Назарияи забон., тақризи муассисаи пешбар – Донишгоҳи давлатии Бохтар ба номи Носири Хусрав, баромади муқарризони расмӣ – Назарзода Сайфиддин - узви вобастаи АМИТ, доктори илмҳои филологӣ, профессор, мудирӣ шуъбаи фарҳангшиносӣ ва истилоҳоти Институти забон ва адабиёт ба номи Рӯдакӣ ва Шердилова Сурайё Фармонбековна – номзади илмҳои филологӣ, дотсент, мудирӣ кафедраи педагогика, психология ва методикаи таълими Донишқадаи ҷумҳуриявӣ тақмили ихтисос ва бозомузӣ кормандони соҳаи маориф муқарризони ғайрирасмӣ докторони илм, профессорон Қосимов Олимҷон Ҳабибович, Матробиён Саодатшо Қосимзода ва Абдуллоева Гулрухсор Зиёдуллоевнаро шунида, Шурои диссертатсионӣ дар асоси натиҷаҳои овоздиҳии пинҳонӣ, хулосаи қабулкардаи худ оид ба диссертатсия дар бораи асолат, арзиш, навоарӣ ва натиҷаҳои ба дастовардаи Нажмудинзода Рисолат Хайридин

ҚАРОР ҚАБУЛ МЕКУНАД:

1. Диссертатсияи Нажмудинзода Рисолат Хайридин дар мавзӯи «Таърихи ташаккули истилоҳоти забоншиносии тоҷик», барои дарёфти дараҷаи илмӣ номзади илмҳои филологӣ аз рӯйи ихтисоси 10.02.19 – Назарияи забон ба талаботи бандҳои 31 ва 33-35-и Тартиби додани дараҷаи илмӣ, ки бо қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30 июни соли 2021, №267 тасдиқ шудааст, комилан мувофиқат мекунад;

2. Маводди илмӣ ҷопшудаи муҳаққиқ мазмуну мундариҷаи диссертатсияро пурра инъикос менамояд;

3. Ба Нажмудинзода Рисолат Хайридин дараҷаи илмӣ номзади илмҳои филологӣ аз рӯйи ихтисоси 10.02.19 – Назарияи забон дода шавад;

4. Барои додани дипломи номзади илмҳои филологӣ ба Нажмудинзода Рисолат Хайридин аз Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон дархост карда шавад.

Хоҳиш мекунам, ки мавқеи худро нисбат ба ин қарори Шурои диссертатсионӣ муайян намуда, овоз диҳед.

Тарафдор 11 нафар Муқобил нест, Бетараф нест. Қарор яқдилона қабул карда шуд.

Раиси Шурои
диссертатсионӣ, профессор

Котиби илмӣ Шурои
диссертатсионӣ, дотсент

13-уми сентябри соли 2025

Турсунов Ф. М.

Ҳасанова Ш.Р.